

PRIVIRE COMPARATIVĂ:
Mărturisirea de credință a bap̃tiștilor germani (1847/1908) și a bap̃tiștilor români (?1914?/1927)

(Page 1 of 10)

Text englezesc: William J. McGlothlin, *Baptist Confessions of Faith* (Philadelphia: American Baptist Publication Society, 1911). Aceasta este ediția a-5-a, din 1908, a mărturisirii din 1847, despre care autorul reproducerii spune că a rămas neschimbată din 1847. Numerele din paranteze sunt referințe la textele biblice nereproduse aici. Aceasta a fost sursa Mărturisirii de credință maghiare din 1905 sub care aceștia au fost recunoscuți legal în Ungaria/Transilvania.

Text românesc: Grigore Leu, *Confesiuni și secte: Studiu istoric-misionar* (București: Tipografia cărților bisericești, 1929). Leu afirmă că textul este reprodus dintr-un număr al revistei „Farul Mântuirii” din 1927 și observă că mărturisirea are „însemnate îndreptări” față de cea din 1905. Referințele biblice nu sunt reproduse. Ortografia fără schimbarea cuvintelor sau a ordinii lor este adusă la zi de autorul textului de față.

© Eugen Matei, 2012. Nici o parte a acestei lucrări nu poate fi reprodusă prin tipărire, fotocopiere, electronic sau sub orice altă formă fără permisiunea în scris a autorului.

<p>Article 1. Of the Word of God</p> <p>We believe that the holy Scriptures of the Old Testament [books named], together with the holy Scriptures of the New Testament [books named], are truly inspired of the Holy Spirit (1); so that these books as a whole make the only true divine revelation to the human race and the sole source of the knowledge of God, as they must be the sole rule and plumblineline of faith and practice (2).</p>	<p>Articolul 1. Despre Cuvântul lui Dumnezeu</p> <p>Noi credem și mărturisim, că Sfintele Scripturi ale Vechiului și Noului Testament sunt într-adevăr inspirate de Duhul Sfânt. Ele formează în întregime adevărata revelațiune (descoperire) dumnezeiască către neamul omenesc, sunt izvorul fără de greș al cunoștinței de Dumnezeu, precum și singura ordine și normă a credinței și a purtării în viață.</p>
<p>Article 2. Of God</p> <p>We believe that there is only one living, true and eternal God (1) : the Father, the Son and Holy Spirit (2), in their natures and attributes complete, eternally alike and inseparable (3), so that the Father is true, eternal God (4), the Son true eternal God (5), the Holy Spirit true eternal God (6), and yet we do not believe on three Gods, but only on one eternal (7), almighty (8), all-wise (9), omniscient (10), omnipresent God (11). To the knowledge of this God can man attain only through the divine revelation of the holy Scripture and the Holy Spirit (12).</p>	<p>Articolul 2. Despre Dumnezeu</p> <p>Noi credem și mărturisim că este un Dumnezeu, Creatorul, Susținătorul și Domnitorul tuturor lucrurilor. În Sfânta Scriptură recunoaștem noi pe Dumnezeu ca Tată, Fiu și Duhul Sfânt, în ființa lor cu desăvârșire una și nedespărțiți.</p>
<p>Article 3. Of Sin</p> <p>We believe that God created the first man after his own image (1), an upright, holy and innocent creature (2), able to glorify his God, and, united with Him, to be saved (3). Through the deceit of Satan (4) man sinned, fell away from God, lost the image of his Creator, and fell immediately, body and soul, into the state of death (5). Since now all men sprang from the seed of Adam, so they likewise became partakers of the same fallen and wholly corrupt nature (6), so that they were conceived and born in sins (7), are children of wrath (8), wholly incapable and undisposed to all good, but susceptible and inclined to all evil. (9).</p>	<p>Articolul 3. Despre păcat</p> <p>Noi credem și mărturisim, că Dumnezeu a creat pe om după al Său chip și asemănare, pentru a Sa preamărire și pentru o viață fericită cu El. Prin ademenirea Satanei omul a păcătuit, deveni neascultător lui Dumnezeu și căzu în moartea spirituală și corporală. De aceea toți urmașii lui sunt din natură incapabili și fără plăcere pentru orice lucru bun, capabili și dispuși la orice lucru rău, însă și prin vina proprie sunt cu toții păcătoși înaintea lui Dumnezeu.</p>

PRIVIRE COMPARATIVĂ:
Mărturisirea de credință a bap̃tiștilor germani (1847/1908) și a bap̃tiștilor români (?1914?/1927)

(Page 2 of 10)

Article 4. Of Redemption

We believe that God could redeem man from the frightful consequences of his fall in no other way than through a complete and valid pacification and satisfaction of his holy justice (1); therefore he, from eternity, destined his only begotten Son, Jesus Christ, to be a sin offering (2). As a consequence of this, at the time chosen by God, Christ, the Son of the living God (3) appeared in the form of sinful flesh upon earth (4), and united in the same his eternal Godhead with human nature (5), a truly human soul and a human body (6), which, however, were and remained completely pure and spotless, so that never either in the heart of Jesus or in his outer life did sin appear (7). So he rendered an active obedience in that he fulfilled for us the whole divine law (8), and a passive obedience in that he laid down his body and his soul as an offering for us (9). He became a curse for us (10), since he bore the wrath of God, the punishment of our sins (11). --We believe that this eternally complete and valid redemption (12) of the Son of God is the sole cause of our salvation (13), and that we out of the same forgiveness of all our sins and transgressions (14), become partakers of justification (15), an eternal righteousness (16), redemption from death, the devil and hell (17), and of eternal life (18), as also that we thereby attain power to hate sin, to die to it (19), to will and accomplish the good (20). --After Christ accomplished his redemption through his death (21), he rose from the dead on the third day (22), ascended to heaven (23), sat down at the right hand of the Majesty on High (24) and sent us his Holy Spirit (25), who makes us willing to accept the blessings of this glorious redemption in faith (26). As high-priest he represents us with the Father (27), is with us all the days unto the end of the world, and will finally lead us to heaven where he has prepared the place for us (29).

Article 5. Of Election to Salvation

We believe that it has been from eternity the free and independent good pleasure (1), the definite purpose of God to redeem sinners (2). Therefore, as before the foundation of the world, it was, out of unfathomable, compassionate love, determined in the Godhead that Jehovah, the Anointed, should through his incarnation and his death be the Redeemer (3), so were the persons of the lost human race to whom redemption should in the course of time be really communicated also chosen by the Father (4), their names written in heaven (5), they themselves given over into the hands of the Redeemer (6), as his people (7), as the sheep of his pasture, for whom he would lay down his life (8), as his inheritance (9), as the booty of his death struggle (10) and as his bride (11). To these persons was the eternal life in Christ apportioned (12), and likewise were all the means decreed which should bring them to faith in Christ, to holiness and finally to eternal salvation (13). Such decree of God is unchangeable and eternally fixed (14) so that those to whom it refers, the elect, cannot be torn out of the hands of Christ (15); rather through the power of God in faith and in love to Christ they remain guarded until they become fellow-heirs of his glory.

Articolul 4. Despre Mântuire

Noi credem și mărturisim că Dumnezeu a mântuit pe om de păcat și de urmările păcatului prin Isus Hristos. Când timpul s-a împlinit, a trimis El pe Fiul Său unul născut în asemănarea cărnii păcătoase, însă fără de păcat. Isus Hristos îndeplini, prin ascultare deplină, legea dumnezeiască și puse viața sa sacrificiu pentru vină. El a fost blestem pentru noi, purtând păcatele noastre și murind în locul nostru pe cruce. Această mântuire deplină și vecinică prin Fiul lui Dumnezeu, este singura cauză a revendicării noastre. După ce Hristos îndeplini răscumpărarea prin sângele Său, învie din morți, se așează de-a dreapta majestății în înălțime și ne trimise Duhul Său Sfânt, ce ne face a consimți la binecuvântările acestei strălucite mântuiri și a le primi în credință. El mijlocește pentru noi ca Arhiereu la Tatăl, și este la noi în toate zilele până la sfârșitul lumii și în sfârșit ne va introduce în împărăția Lui cea vecinică.

Articolul 5. Despre alegere

Noi credem și mărturisim că din vecinicie a fost libera bunăvoință, punerea la cale hotărâtă și plină de mila lui Dumnezeu, a mântui pe păcătoși și a-i rânduia la viața vecinică și fericită. Totuși noi vedem că Sfânta Scriptură arată tot așa de hotărât răspunderea fiecărui om față de Dumnezeu. Deoarece Dumnezeu vrea ca toți oamenii să fie mântuiți și să vie la cunoștința adevărului, poruncește ca toți oamenii din tot locul să se pocăiască și să creadă în Evanghelie.

PRIVIRE COMPARATIVĂ:
Mărturisirea de credință a bap̃tiștilor germani (1847/1908) și a bap̃tiștilor români (?1914?/1927)

(Page 3 of 10)

<p><i>Article 6. About the Means of Grace and their Order</i></p> <p>We believe that God has ordained means of grace through which he draws sinners to himself and communicates to them the salvation which Christ has earned. With respect to the same God has arranged a definite order which can not be changed by us without transgression of the divine will (1). There comes into use (a) the word of God (2). Those converted thereby under the working of the Holy Spirit are then added to the church of Christ through (b) baptism (3), and the members of this church celebrate in the same (c) the Supper (4) as a proclamation of the death of Christ and as an intimate fellowship with him (5). In this supper the communion of saints likewise finds its highest expression (6). However, prayer is the soul of all these means (7) and of the state of grace in general (8). It begins with the first moment of the new life (9) and never again ceases.</p>	<p><i>Articolul 6. Despre Renaștere</i></p> <p>Noi credem și mărturisim, că omul numai prin Duhul Sfânt și prin Cuvântul lui Dumnezeu poate fi trezit din moartea spirituală pentru a-și recunoaște păcatul. Îndată ce el se căiește sincer de păcatele sale, recunoscându-și vina și căutând refugiu la Hristos dobândește prin credința în El, iertarea păcatelor și îndreptățire față de Dumnezeu. Prin această acțiune a harului Duhului Sfânt, omul renaște într-o speranță vie și e capabil a trăi o viață nouă.</p>
<p><i>Article 7. Of the Conversion of the Sinner through the Word of God</i></p> <p>The way of salvation is this, that man, through the word of God which is living and powerful, (1) is awakened out of his sinful sleep; (2), recognizes his sins and his guilt and heartily repents (3). In the feeling of his danger he has recourse to Christ (4) as his only Deliverer and Saviour (5), and receives through faith in him the forgiveness of his sins (6) and the witness in his heart that he is a child of God and heir of eternal life. (7) This great change in the heart and in the knowledge of the sinner is exclusively the work of the Holy Spirit (8), who according to the gracious will of God accompanies the word with his almighty, successful working (9), thereby effects the regeneration of the fleshly minded sinner (10), opens his heart (11), enlightens his soul (12), and begets living faith in Christ (13).</p>	<p><i>Articolul 7. Despre Sfințire (vezi art. 11 în mărturisirea germană)</i></p> <p>Noi credem și mărturisim, că renăscuții sunt sfințiți în Isus. Prin neconținuta influință a spiritului lui Hristos, care locuiește în ei, sunt în stare a se împotrivi cu succes ispitei la păcat, la care și credincioșii sunt expuși; de asemenea a păstra ascultare lui Dumnezeu și a-i închina trupurile ca jertfă sfântă și plăcută. Sfințirea începe cu renașterea și continuă toată viața; ținta ei este, deplina preschimbare a credincioșilor în chipul lui Hristos. Deosebite mijloace rânduite de Dumnezeu pentru înaintare în sfințire sunt: cuvântul lui Dumnezeu (Sfânta Scriptură), rugăciunea și împărtășirea credincioșilor unii cu alții.</p> <p>Despre Lege noi ținem că este sfântă, dreaptă și bună. Ea produce recunoștința păcatului, este un învățător spre Hristos și rămâne stabilă cu pretențiunile și cu blestemul ei pentru toți care sunt afară de Hristos . Credincioșii sunt mântuiți prin Hristos de blestemul și pedepsele legii și trăiesc sub legea lui Hristos.</p>

PRIVIRE COMPARATIVĂ:

Mărturisirea de credință a bap̃tiștilor germani (1847/1908) și a bap̃tiștilor români (?1914?/1927)

(Page 4 of 10)

Article 8. Of Holy Baptism

We believe that according to the definite declarations of the New Testament holy baptism, which was ordained by Christ, and is to continue for believers until his reappearance (1), consists in this, that the candidate is dipped one time under water in the name of the Father, of the Son and of the Holy Spirit (2) and again raised out of the same by a minister of the Lord appointed for that purpose. Only so is the divine command fulfilled (3), and the ordinance of Christ retains its deep original significance (4). The persons who should subject themselves to this ordinance and receive with thankful heart this means of grace are also very definitely defined in Holy Scripture, viz., only such persons, no matter to what people they may belong, as have previously been converted from their sins to Christ through the gospel and God's free grace, and believe with the whole heart on him as their Redeemer (5).

Baptism is a first-fruit of faith and love to Christ, the entrance into obedience toward the Lord (6) and his church (7). It is the solemn declaration, the confession of the sinner (8), who has recognized the frightfulness of sin and the damnability of his whole being (9): that he sets all his hope solely on the death and the resurrection of Jesus Christ his Saviour (10), and believes on him as the Redeemer from the curse and wages of sin (11), that he consecrates himself with body and soul to Christ and puts him on (12), as his righteousness and strength (13), -that he gives his old man to death and wishes to walk with Christ in a new life (14).

Baptism is, moreover, the solemn declaration and assurance of God to the believing candidate that he is swallowed up in Christ Jesus (15), and so with him dead, buried and risen again (16); that his sins are washed away (17), and that he is a beloved child of God, in whom the Father is well pleased (18). Baptism should call forth the consciousness of his deliverance and salvation in the candidate more definitely and powerfully (19), and such will God work through a sealing with the Holy Spirit (20), though only where he has previously brought forth through this Spirit true saving faith in the Son of God in the power of his death and his resurrection (21).

Baptism has the peculiarity that it should be administered only once, while the other means of grace are repeated and renewed throughout the whole life of the Christian; therefore it is especially necessary that this ordinance should be rightly performed.

Articolul 8. Despre Botez

Noi credem și mărturisim că comunitatea este datoare să îndeplinească botezul orânduit de Domnul Hristos până la venirea Lui și anume la toți acei cari mărturisesc credința în El.

Botezul se îndeplinește printr-o singură afundare a credinciosului în apă în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Numai astfel se îndeplinește porunca Domnului și botezul își păstrează însemnătatea lui adâncă și originală.

După instruirile Domnului Isus și ale ucenicilor Săi, botezați pot fi numai acei, cari mai întâi prin Evanghelia și Darul lui Dumnezeu au devenit credincioși lui Hristos.

În botez, declară credinciosul că depune speranța sa numai pe moartea și învierea Domnului Isus Hristos mântuitorul său, că crede în El, ca în acela, care îl mântuie de blestemul și răsplata păcatului; că se predă cu trup și suflet lui Hristos, iar pentru a trăi cu Hristos o viață nouă, pe omul cel vechi îl dă morții. Botezul mai este și o solemnă declarațiune și asigurare a lui Dumnezeu către cel ce se botează, că a murit, s-a îngropat și a înviat cu Hristos, că păcatele-i sunt spălate și a devenit ca un copil al lui Dumnezeu întru care Tatăl a binevoit. Botezul urmează a deștepta mai hotărât și mai puternic în inima celui ce se botează, conștiința mântuirii și fericirii. Aceasta se poate întâmpla numai acolo, unde Dumnezeu mai întâi prin Spiritul Său Sfânt a produs credință în Fiul lui Dumnezeu.

După Sfânta Scriptură, botezul se poate îndeplini numai o singură dată, de aceea este necesar, ca atunci să se îndeplinească corect.

PRIVIRE COMPARATIVĂ:

Mărturisirea de credință a bap̃tiștilor germani (1847/1908) și a bap̃tiștilor români (?1914?/1927)

(Page 5 of 10)

Article 9. Of the Holy Supper

This ordinance, so full of grace, given by the Lord to his church, which we regard as an inestimable means of grace and of which we should make frequent use (1), consists in this, that bread is broken by one appointed thereto in the church with the pronounciation of the words of institution, and after a solemn prayer of thanksgiving, and this then, as afterwards also wine out of the cup, is partaken of by the members of the church (2).

According to the holy and blessed command given to them the redeemed of the Lord should through this meal proclaim his death, till he come again, as the sole ground of their life and salvation (3). Through this proclamation the memory of the Son of God becomes living anew in their hearts, he appears to their soul anew in his bloody beauty (4).

We believe that in these holy symbols Christ gives his body and his blood to believers to be partaken of in a spiritual manner (5). The communion of the body and blood of Christ in the enjoyment of the holy supper (6) should be to the believer a divine pledge, through which the consciousness of his part in Christ and his offering, is heightened and strengthened (7), and through which the forgiveness of sins, appropriated by him in faith, is constantly renewed and assured (8).

The holy supper is exclusively and only for such as through God's converting grace have become his possession (9), and have received holy baptism (10).

Article 10. Of the Church of the Lord

Through baptism we are taken up into the church of Christ on earth (1), and the Lord has ordained this as a means of grace for us (2). In accordance with the command of Jesus Christ and his apostles, (3) as also the example of apostolic times (4), and in order to be able to bring all the ordinances of the New Testament into operation (5), it is the duty of every believer converted to God not to stand alone for himself, but to unite himself with other disciples of the Lord as a member of a body (6) and as the living stones of a house of God (7), in order mutually to edify one another, to comfort and help each other on the way of salvation (8), in order to continue in the apostles' doctrine, in fellowship, in the breaking of bread and in prayer (9). Such a union of the true disciples of Christ, regulated according to the word of God, is a Christian church (10). The unchangeable rule and plumb-line of the church remains the New Testament (11).

Offices in the Church

Only the Lord Jesus Christ himself is the head of the same (12); it knows no visible heads on earth (13).

The church itself chooses its elders, preachers and ministers (14), who are clothed with their office through ordination.

By *ordination* we understand the usage, which the holy Scripture teaches us, that the persons chosen by the church for service are set apart by the elders and preachers of this or some other church, by the laying on of hands and through prayer, to the work of their calling (15).

With regard to their manner of life they remain afterwards as before, like every other member, subject to the discipline of the church. This must be done, however, in accordance with 1Tim. 5: 19 (16).

Articolul 9. Despre Cina Domnului

Noi credem și mărturisim, că Cina Domnului este o sfântă moștenire, lăsată de Isus Comunității (bisericii) din care ea se nutrește în mod spiritual cu trupul și sângele lui Hristos, vestind moartea Lui până când va fi venit.

Amintirea aceasta a suferințelor sale amare și a morții lui precum și conștiința Comunității (bisericii) întrunite că formează cu Hristos un corp, reînvie prin aceasta în inimile lor.

Ținem ca la îndeplinirea acestei sărbătoriri să se țină seama exact de procedeu apostolic.

Cina se poate lua după ce fiecare s-a cercetat pe sine cu de-amănuntul și este cu deosebire numai pentru aceia, cari prin mila lui Dumnezeu au devenit proprietatea lui și au primit botezul.

Articolul 10. Despre Comunitatea (biserica) Domnului

Noi credem și mărturisim, că după Sfânta Scriptură totalitatea credincioșilor formează corpul lui Hristos. Tot astfel credem noi, că după voința lui Dumnezeu și îndrumările Apostolilor, datoria tuturor credincioșilor este a se lega în comunități (biserici), pentru a avea relațiuni între ei. Astfel de Comunități sunt legămintele de bună voie ale ucenicilor lui Isus, botezați în credință, cari s-au separat de ale lumii, organizându-se după voința lui Hristos pentru cultivarea și cuvioșia membrilor săi, pentru răspândirea împărăției lui Dumnezeu în lume și pentru preamărirea lui Hristos.

Slujbe în Comunitate (biserică)

Capul Comunității (bisericii) este numai Domnul Isus Hristos, căpetenii vizibile pe pământ nu are.

Noul Testament nu cunoaște decât două feluri de slujbe în Comunitate (biserică), adică bătrâni sau așa ziși episcopi și diaconi. Comunitatea (biserica) își alege singură episcopii (Predicatori, episcopi, învățători, președinți, păstori – denumiri diferite cu același înțeles) și servitori (diaconi), cari prin punerea mâinilor (ordinare, hirotonisire) sunt deosebiți pentru acest serviciu. Ei trebuie să posedă calitățile menționate în Scriptură și să le îndeplinească după cerințele Noului Testament. Ei sunt ca și ceilalți membri puși sub disciplina Comunității (bisericii) totuși ținându-se seama de 1Tim 5:19.

PRIVIRE COMPARATIVĂ:
Mărturisirea de credință a bap̃tiștilor germani (1847/1908) și a bap̃tiștilor români (?1914?/1927)

(Page 6 of 10)

Elders and Preachers

We do not recognize any distinction in rank among elders and preachers (17), but hold that the designations of holy Scripture: bishops, presbyters, etc., do not indicate distinctions in rank.

Learning we hold to be desirable for these offices, but not absolutely necessary (18), but above all the condition in Jno.[sic] 21: 15-17 (19) and the characteristics and qualifications demanded in the Epistles of Paul (20).

The *elders* preside in the church meetings whose leadership they undertake. They are thereby obligated to carry into effect the conclusions of the church. Besides this they are obligated to a true and special care of souls (21).

The *preachers* are authorized and obligated to preach in the assemblies for worship (22). - In respect to the evangelical purity of their teachings they stand under the oversight of the united church (23), which in case a preacher departs from the doctrines of the gospel as they are conceived in this Confession of faith, and persists in his departure notwithstanding all warnings, can remove the same from his office (24) .

Holy baptism and the holy supper may be administered as well by the elders as by the preachers (25).

The office of elder and that of preacher are frequently united in one person.

It is entirely in harmony with his office for an elder or preacher also to follow some temporal calling; though it is under certain circumstances desirable that he should devote himself exclusively to his spiritual office (26). In case the church wishes this, it is obligated according to the divine commands to give him a respectable support in accordance with their abilities (27).

Servants

The deacons or servants of the church must possess the characteristics indicated in Scripture (28). They assist the elders and preachers in their office and the temporal affairs of the church are specially committed to them (29).

Duties of the Members

The duties of the church members consist in a mutual hearty love (30), in a living, active participation as well in the spiritual salvation as in the bodily welfare of all (31), and in a conscientious use of the means of grace and a following of those things prescribed, as the Lord, as Head of the church, has given them (32). Especially is it the duty of each member to unite in the celebration of the holy supper (33), and to attend regularly the stated assemblies of the church on Sunday as well as on a week day (34). Only in cases of the greatest necessity or because of sickness may a member of the church absent himself from the celebration of the holy supper or from attendance upon the assemblies for worship, but especially upon the business meetings (35).

Voting

In the deliberative assemblies of the church all matters of business, insofar as possible, are to be determined by voting (36).

In voting all members have equal voices (37), and the decision will be determined by a majority of the votes. To such a decision the minority must then willingly submit, since freedom and order in the house of God can be preserved only in this manner (38).

Reception [of members]

The reception of a new member can take place only by vote, after previous acquaintance with his spiritual condition and the submission in person before the church

Datoriile Membrilor

Datoriile membrilor Comunității constau în iubire cordială reciprocă. Fiecare este dator a lua parte conștiincios la bunurile spirituale, pe care Domnul, capul comunității (bisericii) le-a rânduit precum și a contribui la binele tuturor membrilor după cum necesitatea va cere. De aceea este dator fiecare membru a lua parte la Cina Domnului de fiecare dată când comunitatea se adună pentru acest scop, precum și a contribui după putință la susținerea împărăției lui Dumnezeu.

Adunările

Comunitatea rânduiește toate afacerile în adunarea membrilor prin vot, la care fiecare are drepturi egale. Toate afacerile și hotărârile sunt a se conduce în spiritul Domnului Isus Hristos pentru a se păstra libertate și ordine în casa lui Dumnezeu.

Primirile

Un membru nou poate fi primit în Comunitate prin vot, după ce mai întâi se cunoaște starea sufletească a acestuia și după ce a depus înaintea Comunității o

PRIVIRE COMPARATIVĂ:

Mărturisirea de credință a bap̃tiștilor germani (1847/1908) și a bap̃tiștilor români (?1914?/1927)

(Page 7 of 10)

<p>of a confession of faith (39). In such voting it is highly desirable that unanimity of voices take place.</p> <p>Discipline of the Church</p> <p>The order of Christ in the 18th chapter of the Gospel of Matthew, from the 15th to the 17th verses, is to be strictly followed by every member without distinction. It is the duty of everyone to accept an admonition in love, or, where it is necessary, to give it in love, without permitting any knowledge of it to come to a third party. Not until after exclusion ma a brother or a sister be considered and treated by the members as no longer belonging to the church or to the people of God (40).</p> <p>Exclusion</p> <p>The church is, in accordance with the rule of its Founder, authorized and obligated to exclude by an orderly vote those of its members whose walk contradicts their confession, who transgress some one of the divine commands, and will not be led to hearty public penitence and the resolution for genuine improvement through the admonitions given them, but continue in sin, and to withdraw from them the rights of members (41). Members who have been guilty of gross sins, causing public reproach, or oft repeated sins, and whose bare word for the time deserves no confidence, are to be excluded in the same way without regard to assurances of penitence (42).</p> <p>The restoration of an excluded member, like every other reception, takes place by vote after examination and a confession of sins made before the church (43).</p>	<p>mărturisire personală a credinței sale. De dorit este unanimitate de voturi.</p> <p>Disciplina Comunității</p> <p>Fiecare membru este dator a păzi ordinul Domnului Isus, după cum stă scris în Mat. 18:15-17. Este deci datoria fiecărui membru a primi să fie în iubire muștrat frățeste, precum și tot astfel să mustre la necesitate în iubire frățească.</p> <p>Comunitatea are dreptul și este datoare a exclude din comunitate și a ridica dreptul acelor membrii, cari trăiesc în contradicere cu mărturisirea lor și cari nu au putut fi îndemnați de a fi conduși la o umilință sinceră și adevărată, ținind spre îndreptare, adică, acei cari își mențin starea aceasta în păcat.</p> <p>Membrii, cari s-au făcut părtași de grele păcate (mari) care au dat sminteală oficial, ori s-au făcut vinovați de repetate ori și pe al căror cuvânt deocamdată nu se poate pune crezământ, vor fi excluși fără de preget, chiar de promit îndreptare.</p>
<p>Article 11. Of Sanctification (see Art. 7 in the Romanian confession)</p> <p>We believe that without sanctification no man will see the Lord (2). It is a consequence of the justification of the sinner before God through faith in Christ, and stands in inseparable union with the same (2).</p> <p>It consists in this, that, after the dominion of sin in the heart of the regenerated one has been brought to an end (3), he now through the constant influence of the Holy Spirit (4) uses all diligence to die to the sin which still constantly clings to him (5), to fulfill the law of his God (6) and to bring his soul as well as his body as a living sacrifice well pleasing to God (7), through which God is glorified (8). In this striving, however, he can still be overtaken by many weaknesses and sins (9) which he will never excuse (10), rather will deeply regret (11), because he thereby offends his gracious God (12) and destroys his peace with him (13). He will in such a case find no rest again until he obtains forgiveness anew (14) and will for the future walk all the more carefully (15).</p> <p>A holy filial love to God and his commands is the most essential quality in sanctification (16), and this love, which is begotten, preserved and nourished in the heart by the Holy Spirit (17), transforms the man by degrees into the image of God (18). We hold that sanctification should go on throughout our whole life (19), and that we also even in the most holy living constantly need the forgiving grace of God through the blood of Christ (20).</p>	<p>Articolul 7. Despre Sfințire (Repetat aici pentru comparație cu articolul. 11 în mărturisirea germană)</p> <p>Noi credem și mărturisim, că renăscuții sunt sfințiți în Isus. Prin neconținuta influință a spiritului lui Hristos, care locuiește în ei, sunt în stare a se împotrivi cu succes ispitei la păcat, la care și credincioșii sunt expuși; de asemenea a păstra ascultare lui Dumnezeu și a-i închina trupurile ca jertfă sfântă și plăcută. Sfințirea începe cu renașterea și continuă toată viața; ținta ei este, deplina preschimbare a credincioșilor în chipul lui Hristos. Deosebite mijloace rânduite de Dumnezeu pentru înaintare în sfințire sunt: cuvântul lui Dumnezeu (Sfânta Scriptură), rugăciunea și împărtășirea credincioșilor unii cu alții.</p> <p>Despre Lege noi ținem că este sfântă, dreaptă și bună. Ea produce recunoștința păcatului, este un învățător spre Hristos și rămâne stabilă cu pretențiunile și cu blestemul ei pentru toți care sunt afară de Hristos. Credincioșii sunt mântuiți prin Hristos de blestemul și pedepsele legii și trăiesc sub legea lui Hristos.</p>

Article 12. Of the Divine Law

Of Law in General

We believe that although we live under the dispensation of the grace of the new covenant, yet the divine law, as already given in paradise (1), further explained on Sinai (2), and glorified in the clearest manner by our Lord Jesus Christ (3), has not been deprived of power and effectiveness (4), but now as formerly, has its value and right use (5). This is, however, three-fold:

- a. It should put bit and bridle into the mouth of the raw, unruly passions of men, and preserve God's holiness and righteousness on earth in respect.
- b. It should give knowledge of sin (7) and become a school-master to bring us to Christ (5), in that it, in its holiness and inviolability (9), in its great scope (10) and its spiritual significance (11), shows the sinful man the impossibility of keeping it (12), and therefore awakens the need of grace and forgiveness.
- c. It should be a light to the regenerated one (13), who as such takes pleasure in God's law according to the inner man (14), so that he may not miss the right way (15) nor fall into self-righteousness (16), and that he hold constantly in view that glorious end to which he was destined, to be renewed completely in God's image (17); all on account of the weakness of his flesh which still constantly cleaves to him on earth (18).

With regard to the ceremonial part of the law we believe that the same was completely fulfilled by Christ (19), and since in him the essence for the shadow has appeared (20), so this is put aside (21), and in the offering of Jesus, laid hold of by faith, lies the fulfilling of that part of the law (22). With regard, however, to the ethical, moral part of the law, as it is found in the ten commandments, we believe that therein the essence and the will of God is expressed for all times (23), and that heaven and earth will pass away before even one tittle shall fail from the law (24).

Of the Sabbath In Particular

All the commands of God among the ten are, therefore, of equal dignity and holiness, and this we believe especially of the 4th commandment regarding the sabbath (25). According to its content (26) we hold ourselves obligated to work for six days with persevering diligence and great conscientiousness in the business affairs of our civil calling, using all the powers of our body and spirit for the benefit of the world (27). But no less does the command obligate us to sanctify one out of the seven days of the week wholly to the Lord and on the same to rest from labor (28), i.e., to cease unqualifiedly all activity which has to do with our livelihood, as also from every other purely worldly work which is not absolutely necessary (29) or demanded by love, according to the example of Christ (30). The day of the Lord shall, according to the custom of the first Christian churches, be kept as the Christians' sabbath (31), for the promotion of Christian knowledge and true godliness, for the hearty union of the members of Christ, as also for work for the kingdom of God. We hold further that everyone should on this day frequently read the Holy Scripture, that the children should be instructed out of the same, and that men should attend church services regularly. –We regard this day as a precious gift of our God (32), absolutely necessary for the existence of a Christian church.

Articolul 11. Despre creștinească zi de odihnă

Noi credem și mărturisim, că ziua săptămânală de odihnă purcede de la voința cea plină de milă a lui Dumnezeu și este dată spre binele omenirii. Pe când însă poporului israelit i-a fost dată ziua a șaptea a Sabatului ca semn al legământului între Dumnezeu și acest popor, sărbătorim noi, ca membrii ai Noului Așezământ, după exemplul primilor Creștini întâia zi a săptămânii, ca o zi cu deosebire consacrată a Domnului, pe care Dumnezeu însuși a sfințit-o prin învierea Fiului Său și prin trimiterea Spiritului Sfânt. Noi ne simțim datori a ne îndeplini cu sârguință și cu mare conștiinciozitate toate afacerile noastre cetățenești în cursul săptămânii. Dumineca însă a o sfinți Domnului și în ea a ne odihni de tot lucrul, adică orice lucru, care nu este absolut necesar. Ziua Domnului trebuie să ne servească pentru alimentarea noastră spirituală, pentru pietatea și pentru cordiale legături cu membrii în Hristos precum și pentru lucrul în împărăția lui Dumnezeu. Noi ținem ca în această zi fiecare să citească mai des Sfânta Scriptură, ca copiii să fie instruiți din ea și fiecare să ia parte la slujba când se predică Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi cinstim această zi ca un dar sfânt de la Dumnezeu absolut necesar pentru statornicia Comunității Creștine.

PRIVIRE COMPARATIVĂ:
Mărturisirea de credință a bap̃tiștilor germani (1847/1908) și a bap̃tiștilor români (?1914?/1927)

(Page 9 of 10)

<p>Article 13. Of Marriage</p> <p>We believe that marriage was instituted by God (1) for mutual help between man and woman (2), for the increase of the human race (3) and for the avoidance of unchastity (4); also that the man may take only one woman for wife, the woman only one man for husband, while both are still alive (5).</p> <p>We hold that Christians may marry only in the Lord with believers (6).</p> <p>As a divine and civil ordinance marriage must be confirmed in both ways. The last must accord with the laws of the land (7), the first occurs through the word of God and prayer in the church of the Lord (8).</p> <p>We regard divorce, if it occurs on grounds which do not agree with the word of God, and remarriage of such divorced persons, as unallowable (9). In cases of adultery, however, (10) and of malevolent abandonment we believe that a separation and the remarriage of the innocent party may take place according to the word of God. In divorce as in marriage the provisions of civil law must be carefully observed (12).</p>	<p>Articolul 12. Despre Căsătorie.</p> <p>Noi credem și mărturisim, că căsătoria este instituită de Dumnezeu. Ea este o legătură între un bărbat și o femeie, un consimțământ pentru toată viața și pãrtășie a dreptului divin, uman și moral în destinația neamului omenesc. Bãrbatului îi este permis a lua numai o singură femeie ca soție, precum și femeii îi este permis a lua numai un singur bărbat ca soț, iar după moartea unuia din ei se pot recăsători. Deoarece căsătoria este și o rânduială cetățenească, trebuie să fie încheiată cu acte după legile țării, totuși cununia religioasă să nu se excludă. Noi ținem ca creștinii să încheie o căsătorie numai în Domnul, adică numai cu credincioși.</p> <p>Un divorț din motive cari nu concordă cu Sfânta Scriptură sau o recăsătorie cu divorțați nu este admisibilă după Noul Testament.</p> <p>În cazuri de adulter și a unei pãrãsiri răutăcioase, credem că Sfânta Scriptură admite divorț și recăsătorire a pãrții nevinovată.</p>
<p>Article 14. Of Civil Order</p> <p>We believe that magistracy is ordained of God (1), and that he clothes it with power for the protection of the righteous and the punishment of the evildoers (2). We hold ourselves obligated to render unqualified obedience to all its laws (3), if these do not curtail the free exercise of the duties of our Christian faith (4), and through a quiet and peaceful life in all godliness to lighten their heavy task. Also we hold ourselves obligated according to the command of God to pray for magistrates (5), that they may so administer the power entrusted to them, according to his will and under his gracious protection, that peace and righteousness may thereby be preserved.</p> <p>We hold that the misuse of the oath is forbidden to Christians (6), but that the oath – viz., the reverent solemn appeal to God as a witness of the truth – rightfully demanded and given, is only a prayer of an unusual form (7).</p> <p>We believe that magistrates, which also under the New Testament bear the sword not in vain, have the right and the duty, according to the divine law, to punish with death (8); also to use the sword against the enemies of the land for the protection of the subjects entrusted to them, and hold ourselves, therefore, obligated, if we are required to do so by the government to render military service (9). Yet we can also unite heartily with such as do not share our conviction with regard to the oath and military service.</p> <p>We do not regard ourselves as hindered by our faith from administering civil office (10).</p>	<p>Articolul 13. Despre Autoritate</p> <p>Noi credem și mărturisim, că autoritatea este de la Dumnezeu, fiind îmbrăcată cu putere pentru păstrarea dreptului, pentru ordinea și pedepsirea răufăcătorului. Noi suntem datori a ne supune legilor ei fără șovăire, întru atât cât ea ne ar împiedeca a exercita credința noastră, datori suntem printr-o viață liniștită și pașnică a-i ușura sarcina. Noi mai suntem datori a ne ruga pentru autoritate, ca după voința lui Dumnezeu și sub îndurata Lui pază să poată mânuî puterea ce i s-a încredințat pentru menținerea păcii și a dreptății.</p> <p>Noi ținem că abuzul de jurământ este oprit unui creștin, acel jurământ, însă, care este cerut a se depune înaintea autorității, și care este solemnă chemare de Dumnezeu ca martor al dreptății, poate să fie depus.</p> <p>Noi credem, că autoritatea după cum ne învață Noul Testament, nu poartă în zadar spada. Ea are dreptul și datoria a condamna la moarte, precum și a uza de spadă pentru apărarea patriei. De aceea noi ne considerăm datori a servi în război, acolo unde autoritățile ne pun.</p> <p>Credința noastră nu ne împiedică a fi în funcțiunile statului.</p>

PRIVIRE COMPARATIVĂ:

Mărturisirea de credință a bap̃tiștilor germani (1847/1908) și a bap̃tiștilor români (?1914?/1927)

(Page 10 of 10)

Article 15. Of the Return of the Lord, the Resurrection of the Dead and the Last Judgment

We believe in the return of our Lord Jesus Christ (1) in power and glory (2). We hold the day of his revelation for the crown of the redemptive work (3); for on this day will the eyes of all the world behold the truth and wonderful greatness of this work (4); they will see the King crowned with honor (5), and with him his bride, the Church (6); for the dead in Christ will rise bodily (7) in incorruptible glory (8), will see him as he is, be like him and reign with him (9).

We believe also in the resurrection of the godless (10) and in the judgment of the world (11), that all men must be brought publicly before the judgment seat of Christ that they may receive according to that which they have done in the life of the body (12). As the Son of God will give eternal salvation to all those who in faith served and followed him (13), so will he pronounce on all the godless the judgment of eternal damnation (14). We hold fast on the definite and clear expressions of the Holy Scripture which picture the salvation or lost condition of man after this life as unchangeable and believe that both states are eternal (15), so that no passing out of the one into the other takes place, and no rescue is possible after death (16).

We are mindful of the word of our Lord: "Behold I come quickly I" and with the Spirit and the bride of which we regard ourselves as an essential member we cry "Amen. Yes, come, Lord Jesus."

Articolul 14. Despre lucrurile cele din urmă și viitoare

Noi credem și mărturisim, că Domnul nostru Isus Hristos va veni cu putere în mare strălucire. Noi considerăm ziua revelațiunii Lui (descoperirii), coroana planului Său de mântuire, în care se va arăta adevărul și minunata lui mărire lumii întregi. Cei întru Hristos adormiți vor învia în nepieritoare strălucire. După aceea credincioșii, cari au rămas în viață, vor fi preschimbați și în același timp vor fi răpiți cu cei înviați spre întâmpinarea Domnului. Noi vom fi totdeauna la Domnul, îl vom vedea cum este, vom fi asemenea Lui și vom domni cu El în împărăția Lui desăvârșită.

Noi credem și într-o înviere generală a tuturor și într-o judecată a lumii întregi, în care toți oamenii vor fi descoperiți înaintea judecătorului, Domnului Hristos, judecătorul, ca să-și primească fiecare după faptele din viață.

Precum Fiul lui Dumnezeu va da tuturor credincioșilor fericirea vecinică, tot astfel va condamna pe cei necredincioși la gheena focului. Noi susținem cu tărie, după cum și Scriptura spune, că aceste stări sunt vecinice.

Noi credem, că semnele timpului anunță sfârșitul acestui timp și în fine ne amintim de cuvintele Domnului, cari mărturisesc acestea: Așa, vin curând! și așteptăm rugându-ne: Amin, vino, Doamne Isuse!